I

(Lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2021/267

af 16. februar 2021

om særlige og midlertidige foranstaltninger i lyset af covid-19-krisens vedholdenhed vedrørende fornyelse eller forlængelse af visse certifikater, licenser og godkendelser eller tilladelser, udsættelse af visse periodiske kontroller og efteruddannelser inden for visse områder af transportlovgivningen samt forlængelse af visse perioder, som omhandles i forordning (EU) 2020/698

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 91 og artikel 100, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ([1]),

efter høring af Regionsudvalget,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ([2]), og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Den vedvarende covid-19-pandemi og den dermed forbundne folkesundhedskrise udgør en hidtil uset udfordring for medlemsstaterne og lægger en stor byrde på de nationale myndigheder, EU-borgerne og de økonomiske aktører, herunder især transportvirksomheder. Folkesundhedskrisen har medført usædvanlige omstændigheder, som påvirker de kompetente myndigheders normale aktiviteter i medlemsstaterne samt transportvirksomhedernes arbejde med hensyn til de administrative formaliteter, der skal opfyldes i forskellige transportsektorer, og som ikke med rimelighed kunne have været forudset på tidspunktet for vedtagelsen af de relevante foranstaltninger. Disse usædvanlige omstændigheder har en betydelig indvirkning på forskellige områder, der er omfattet af Unionens transportret.

(2) Navnlig er transportvirksomheder og andre berørte personer muligvis ikke i stand til at opfylde de nødvendige formaliteter eller gennemføre de nødvendige procedurer for at overholde visse bestemmelser i EU-retten vedrørende fornyelse eller forlængelse af certifikater, licenser og godkendelser eller tilladelser eller til at gennemføre andre foranstaltninger, der er nødvendige for at bevare deres gyldighed. Af samme årsager er de kompetente myndigheder i medlemsstaterne muligvis ikke i stand til at overholde forpligtelser, der er fastsat i EU-retten, og til at sikre, at de relevante anmodninger fra transportvirksomhederne behandles inden udløbet af de gældende frister.

([1]) Udtalelse af 27.1.2021 (endnu ikke offentliggjort i EUT).
([2]) Europa-Parlamentets holdning af 11.2.2021 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 15.2.2021.

(3) Ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/698 ([3]) er der fastsat særlige og midlertidige foranstaltninger vedrørende fornyelse og forlængelse af gyldigheden af visse certifikater, licenser og godkendelser eller tilladelser og for udsættelse af visse periodiske kontroller og efteruddannelser, som i henhold til de EU-retsakter, der er omhandlet i nævnte forordning, skulle have fundet sted i perioden fra den 1. marts 2020, eller i visse tilfælde den 1. februar 2020 til den 31. august 2020. I overensstemmelse med nævnte forordning blev udløbsfristen for disse certifikater, licenser og godkendelser eller tilladelser og fristen for gennemførelsen af visse periodiske kontroller og efteruddannelser fornyet, forlænget eller udsat, efter omstændighederne, i seks måneder eller i visse tilfælde syv måneder.

(4) Visse medlemsstater, som frem til den 1. august 2020 fandt, at det sandsynligvis ikke ville være praktisk muligt at forny visse certifikater, licenser og godkendelser eller tilladelser og gennemføre visse periodiske kontroller eller efteruddannelseskurser efter den 31. august 2020 på grund af de foranstaltninger, de havde truffet for at forebygge eller begrænse spredningen af covid-19, forelagde Kommissionen begrundede anmodninger om tilladelse til at anvende yderligere individuelle forlængelser. Kommissionen vedtog seks afgørelser om at godkende sådanne forlængelser ([4]).

(5) Trods visse forbedringer i den krise, som covid-19-pandemien gav anledning til i sommeren 2020, har de vedvarende og i visse tilfælde forværrede virkninger af krisen i løbet af tredje kvartal af 2020 tvunget medlemsstaterne til at opretholde og i visse tilfælde skærpe de foranstaltninger, der er truffet for at forebygge spredning af covid-19. Disse foranstaltninger har haft til følge, at transportvirksomheder og andre berørte personer muligvis ikke er i stand til at opfylde de nødvendige formaliteter eller gennemføre de nødvendige procedurer for at overholde visse bestemmelser i EU-retten vedrørende fornyelse eller forlængelse af certifikater, licenser og godkendelser eller tilladelser, eller til gennemførelse af periodiske kontroller eller efteruddannelser eller til at gennemføre andre foranstaltninger, der er nødvendige for at bevare deres gyldighed, som det også var tilfældet i foråret 2020. Af samme årsager er de kompetente myndigheder i medlemsstaterne muligvis ikke i stand til at overholde forpligtelser, der er fastsat i EU-retten, og til at sikre, at de relevante anmodninger fra transportvirksomhederne behandles inden udløbet af de gældende frister.

(6) Det er derfor nødvendigt at vedtage foranstaltninger til afhjælpning af disse problemer og sikre både retssikkerheden og korrekt funktion af de pågældende retsakter. Der bør fastsættes bestemmelser om tilpasninger med henblik herpå, navnlig for så vidt angår visse frister, med mulighed for Kommissionen til at tillade forlængelser på grundlag af en anmodning fra en hvilken som helst medlemsstat.

(7) I Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/59/EF ([5]) er der fastsat regler om grundlæggende kvalifikationskrav og efteruddannelseskrav for førere af visse køretøjer, der benyttes til godstransport eller personbefordring ad vej. Disse førere skal besidde et kvalifikationsbevis og skal på deres kørekort eller chaufføruddannelsesbevis kunne dokumentere, at de har gennemført efteruddannelse. På grund af at det er vanskeligt for indehaveren af et kvalifikationsbevis at gennemføre efteruddannelse og forny kvalifikationsbeviset, som certificerer gennemførelsen af denne efteruddannelse, som følge af de ekstraordinære omstændigheder, der skyldes covid-19-krisens vedholdenhed efter

([3]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/698 af 25. maj 2020 om særlige og midlertidige foranstaltninger i lyset af covid-19-udbruddet vedrørende fornyelse og forlængelse af visse certifikater, licenser og godkendelser eller tilladelser samt udsættelse af visse periodiske kontroller og efteruddannelser inden for visse områder af transportlovgivningen (EUT L 165 af 27.5.2020, s. 10).

([4]) Kommissionens afgørelse (EU) 2020/1236 af 25. august 2020 om tilladelse til Nederlandene til at forlænge visse perioder, der er fastsat i artikel 2 og 3 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/698 (EUT L 282 af 31.8.2020, s. 19). Kommissionens afgørelse (EU) 2020/1235 af 26. august 2020 om bemyndigelse af Grækenland til at forlænge visse perioder, der er fastsat i artikel 4 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/698 (EUT L 282 af 31.8.2020, s. 17). Kommissionens afgørelse (EU) 2020/1219 af 20. august 2020 om Italiens anmodning om forlængelse af visse perioder, der er fastsat i artikel 2 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/698 (EUT L 277 af 26.8.2020, s. 16). Kommissionens afgørelse (EU) 2020/1240 af 21. august 2020 om tilladelse til Bulgarien til at forlænge den periode, der er fastsat i artikel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/698 (EUT L 284 af 1.9.2020, s. 7). Kommissionens afgørelse (EU) 2020/1282 af 31. august 2020 om at tillade Frankrig at forlænge visse perioder, der er fastsat i artikel 11, 16 og 17 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/698 (EUT L 301 af 15.9.2020, s. 9). Kommissionens afgørelse (EU) 2020/1237 af 25. august 2020 om bemyndigelse af Det Forenede Kongerige til at anvende en forlængelse af visse perioder, der er fastsat i artikel 3 og 11 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/698 (EUT L 282 af 31.8.2020, s. 22).

([5]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/59/EF af 15. juli 2003 om grundlæggende kvalifikationskrav og efteruddannelseskrav for førere af visse køretøjer, der benyttes til godstransport eller personbefordring ad vej, og om ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 3820/85 samt Rådets direktiv 91/439/EØF og om ophævelse af Rådets direktiv 76/914/EØF (EUT L 226 af 10.9.2003, s. 4).

den 31. august 2020, er det nødvendigt at forlænge gyldigheden af dette kvalifikationsbevis med en periode på 10 måneder fra dets udløbsdato for at sikre kontinuitet i vejtransporten. Kvalifikationsbeviser, hvis gyldighed allerede er blevet forlænget i overensstemmelse med forordning (EU) 2020/698, bør også nyde godt af en enkelt yderligere forlængelse i en rimelig periode i lyset af de nuværende begrænsninger og af hensyn til trafiksikkerheden.

(8) I Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/126/EF ([6]) er der fastsat regler om kørekort. Det indeholder bestemmelser om gensidig anerkendelse af kørekort udstedt af medlemsstaterne på grundlag af en EU-model til kørekort, ligesom der fastsættes en række minimumskrav til disse kørekort. Navnlig gælder det, at førere af motorkøretøjer skal besidde et gyldigt kørekort, som skal fornyes eller i visse tilfælde ombyttes, når den administrative gyldighedsperiode udløber. Grundet de ekstraordinære omstændigheder, der er en konsekvens af covid-19-krisens vedholdenhed efter den 31. august 2020, er det vanskeligt at forny kørekort, og det er derfor nødvendigt at forlænge gyldigheden af visse kørekort med en periode på 10 måneder fra deres udløbsdato for at sikre kontinuitet i vejtransporten. Kørekort, hvis gyldighed allerede er blevet forlænget i overensstemmelse med forordning (EU) 2020/698, bør også nyde godt af en enkelt yderligere forlængelse i en rimelig periode i lyset af de nuværende begrænsninger og af hensyn til trafiksikkerheden.

(9) I Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 165/2014 ([7]) er der fastsat regler for brugen af takografer inden for vejtransport. Overholdelse af reglerne om køretid, hviletid og arbejdstid, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 561/2006 ([8]) og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/15/EF ([9]), er afgørende for at sikre fair konkurrencevilkår og trafiksikkerhed. Grundet behovet for at sikre kontinuitet i leveringen af vejtransporttjenester til trods for de vanskeligheder med at foretage regelmæssig kontrol af takografer, der er opstået som konsekvens af de ekstraordinære omstændigheder, der skyldes covid-19-krisens vedholdenhed, bør de kontroller, som er omhandlet i artikel 23, stk. 1, i forordning (EU) nr. 165/2014, som skulle have været udført i perioden mellem den 1. september 2020 og den 30. juni 2021, nu udføres senest 10 måneder efter den dato, hvor de efter nævnte artikel skulle have været udført. Af samme årsag berettiger de vanskeligheder i forbindelse med fornyelse og erstatning af førerkort, der er opstået som konsekvens af de ekstraordinære omstændigheder, der skyldes covid-19-krisens vedholdenhed, at medlemsstaternes kompetente myndigheder gives mere tid til disse opgaver. I sådanne tilfælde bør førerne sættes i stand til og forpligtes til at anvende praktisk mulige alternativer til at registrere deres køretid, arbejdstid og hviletid, indtil de modtager et nyt kort.

(10) I Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/45/EU ([10]) er der fastsat regler om periodisk teknisk kontrol med motorkøretøjer og påhængskøretøjer dertil. Periodisk teknisk kontrol er en kompleks opgave, der skal sikre, at køretøjerne holdes i en sikker og miljømæssigt acceptabel tilstand, så længe de benyttes. Grundet de ekstraordinære omstændigheder, der skyldes covid-19-krisens vedholdenhed efter den 31. august 2020, er det vanskeligt at foretage periodisk teknisk kontrol, hvorfor de periodiske tekniske kontroller, som skulle have været udført i perioden mellem den 1. september 2020 og den 30. juni 2021, nu skal udføres på et senere tidspunkt, dog ikke senere end 10 måneder efter den oprindelige frist, og de pågældende certifikater bør forblive gyldige indtil denne senere dato.

([6]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/126/EF af 20. december 2006 om kørekort (EUT L 403 af 30.12.2006, s. 18).

([7]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 165/2014 af 4. februar 2014 om takografer inden for vejtransport, om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 3821/85 om kontrolapparatet inden for vejtransport og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 561/2006 om harmonisering af visse sociale bestemmelser inden for vejtransport (EUT L 60 af 28.2.2014, s. 1).

([8]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 561/2006 af 15. marts 2006 om harmonisering af visse sociale bestemmelser inden for vejtransport og om ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 3821/85 og (EF) nr. 2135/98 samt ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 3820/85 (EUT L 102 af 11.4.2006, s. 1).

([9]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/15/EF af 11. marts 2002 om tilrettelæggelse af arbejdstid for personer, der udfører mobile vejtransportaktiviteter (EFT L 80 af 23.3.2002, s. 35).

([10]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/45/EU af 3. april 2014 om periodisk teknisk kontrol med motorkøretøjer og påhængskøretøjer dertil og om ophævelse af direktiv 2009/40/EF (EUT L 127 af 29.4.2014, s. 51).

(11) I Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1071/2009 ([11]) er der fastsat fælles regler om betingelser, der skal opfyldes for at udøve vejtransporterhvervet. Covid-19-pandemiens vedholdenhed og den dermed forbundne folkesundhedskrise efter den 31. august 2020, medfører, at nogle transportvirksomheder ikke længere opfylder kravene til det eller de køretøjer, der skal stå til deres rådighed og benyttes af dem. Disse omstændigheder har også alvorlige konsekvenser for sektorens finansielle situation, og nogle transportvirksomheder opfylder ikke længere kravet til det økonomiske grundlag. I lyset af det mindskede aktivitetsniveau, der følger af folkesundhedskrisen, forventes det navnlig, at det vil tage længere tid end normalt for virksomhederne at godtgøre, at kravene til det eller de køretøjer, der skal stå til rådighed for og benyttes af dem, eller kravet til det økonomiske grundlag, på ny er varigt opfyldt. De maksimumsfrister, der er fastsat med henblik herpå i artikel 13, stk. 1, litra b) og c), i forordning (EF) nr. 1071/2009, forlænges derfor fra seks til 12 måneder for så vidt angår vurderingen af kravene til det eller de køretøjer, der skal stå til rådighed for og benyttes af de pågældende vejtransportvirksomheder, jf. artikel 5, litra b) og c), i nævnte forordning, og af kravet til disse virksomheders økonomiske grundlag, for så vidt som disse vurderinger dækker hele referenceperioden eller en del af perioden mellem den 1. september 2020 og den 30. juni 2021. Hvis en sådan manglende opfyldelse af et eller flere af disse krav allerede er konstateret, og den frist, som den kompetente myndighed har givet, endnu ikke er udløbet, bør den kompetente myndighed kunne forlænge fristen til i alt 12 måneder.

(12) I Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1072/2009 ([12]) og (EF) nr. 1073/2009 ([13]) er der fastsat henholdsvis fælles regler for adgang til markedet for international godskørsel og fælles regler for adgang til det internationale marked for buskørsel. International godskørsel og international personbefordring med bus er bl.a. betinget af en fællesskabstilladelse og, hvis der er tale om førere, der er statsborgere i tredjelande, og som udfører vejgodstransport, en førerattest. Rutekørsel med bus er også betinget af en tilladelse. Disse licenser, attester og godkendelser eller tilladelser kan fornyes, når det er kontrolleret, at de relevante betingelser fortsat er opfyldt. Grundet de ekstraordinære omstændigheder, der skyldes covid-19-krisens vedholdenhed efter den 31. august 2020, er det vanskeligt at forny tilladelser og attester, og det er derfor nødvendigt at forlænge deres gyldighed med 10 måneder fra deres udløbsdato for at sikre kontinuitet i vejtransporten.

(13) I Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/798 ([14]) er der fastsat regler om jernbanesikkerhed. Grundet isolationsforanstaltningerne kombineret med den øgede arbejdsbyrde, der er forbundet med at begrænse covid-19-pandemien, der varede ved efter den 31. august 2020, har nationale myndigheder, jernbanevirksomheder og infrastrukturforvaltere vanskeligheder i forbindelse med fornyelse af EU-sikkerhedscertifikater og i lyset af det forestående udløb af eksisterende sikkerhedsgodkendelser med udstedelse af sådanne godkendelser for en efterfølgende periode, omfattet af nævnte direktivs artikel 10 henholdsvis artikel 12. Fristen for fornyelsen af EU-sikkerhedscertifikater bør derfor forlænges med 10 måneder, og de berørte eksisterende sikkerhedscertifikater bør forblive gyldige. Tilsvarende bør gyldigheden af sikkerhedsgodkendelser forlænges med 10 måneder.

(14) Visse medlemsstater har i overensstemmelse med artikel 33, stk. 2, i direktiv (EU) 2016/798 forlænget perioden for gennemførelse af nævnte direktiv indtil den 16. juni 2020. Ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2020/700 ([15]) om ændring af direktiv (EU) 2016/798 fik disse medlemsstater mulighed for yderligere at forlænge gennemførelsesperioden indtil den 31. oktober 2020. Bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/49/EF ([16]) fandt derfor fortsat anvendelse i disse medlemsstater indtil den 31. oktober 2020, og de pågældende medlemsstater havde fortsat ret til at udstede sikkerhedscertifikater og sikkerhedsgodkendelser i

([11]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1071/2009 af 21. oktober 2009 om fælles regler om betingelser for udøvelse af vejtransporterhvervet og om ophævelse af Rådets direktiv 96/26/EF (EUT L 300 af 14.11.2009, s. 51).

([12]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1072/2009 af 21. oktober 2009 om fælles regler for adgang til markedet for international godskørsel (EUT L 300 af 14.11.2009, s. 72).

([13]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/2009 af 21. oktober 2009 om fælles regler for adgang til det internationale marked for buskørsel og om ændring af forordning (EF) nr. 561/2006 (EUT L 300 af 14.11.2009, s. 88).

([14]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/798 af 11. maj 2016 om jernbanesikkerhed (EUT L 138 af 26.5.2016, s. 102).

([15]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2020/700 af 25. maj 2020 om ændring af direktiv (EU) 2016/797 og (EU) 2016/798 for så vidt angår forlængelsen af deres gennemførelsesperioder (EUT L 165 af 27.5.2020, s. 27).

([16]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/49/EF af 29. april 2004 om jernbanesikkerhed i EU og om ændring af Rådets direktiv 95/18/EF om udstedelse af licenser til jernbanevirksomheder og direktiv 2001/14/EF om tildeling af jernbaneinfrastrukturkapacitet og opkrævning af afgifter for brug af jernbaneinfrastruktur samt sikkerhedscertificering (»jernbanesikkerhedsdirektivet«) (EUT L 164 af 30.4.2004, s. 44).

henhold til direktiv 2004/49/EF. Sikkerhedscertifikater, der er udstedt i henhold til direktiv 2004/49/EF, forbliver gyldige indtil deres udløbsdato i henhold til direktiv (EU) 2016/798. Det er følgelig også nødvendigt at forlænge fristen for fornyelsen af sikkerhedscertifikater og sikkerhedsgodkendelser, der er udstedt i henhold til artikel 10 og 11 i direktiv 2004/49/EF, og præcisere, at de pågældende sikkerhedscertifikater og sikkerhedsgodkendelser forbliver gyldige.

(15) I Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/59/EF ([17]) er der fastsat regler for certificering af lokomotivførere, der fører lokomotiver og tog på jernbanenettet i Unionen. I nævnte direktivs artikel 14, stk. 5, og artikel 16 er det fastsat, at en lokomotivførers licens er gyldig i 10 år, og at indehaveren skal underkastes periodisk kontrol. Grundet de ekstraordinære omstændigheder, der skyldes covid-19-krisens vedholdenhed efter den 31. august 2020, er det vanskeligt at forny licenser, hvorfor gyldigheden af licenser, der udløber mellem den 1. september 2020 og den 30. juni 2021, bør forlænges med en periode på 10 måneder efter deres udløbsdato. Tilsvarende bør lokomotivførere indrømmes yderligere en periode på 10 måneder til at gennemføre de periodiske kontroller.

(16) Ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/34/EU ([18]) oprettes et fælles europæisk jernbaneområde. I henhold til artikel 23, stk. 2, i nævnte direktiv kan licensudstedende myndigheder gennemføre en fornyet vurdering for at verificere, at en jernbanevirksomhed fortsat opfylder de i kapitel III i dette direktiv fastsatte krav, der knytter sig til dens licens. Efter nævnte direktivs artikel 24, stk. 3, kan en licensudstedende myndighed suspendere eller tilbagekalde en licens på grund af manglende opfyldelse af kravene til finansiel kapacitet og kan udstede en midlertidig licens, indtil jernbanevirksomheden er omorganiseret, forudsat at dette ikke indebærer en sikkerhedsrisiko. Grundet de ekstraordinære omstændigheder, der skyldes covid-19-krisens vedholdenhed efter den 31. august 2020, støder licensudstedende myndigheder på alvorlige vanskeligheder, når de skal gennemføre fornyede vurderinger af eksisterende licenser og træffe relevante afgørelser om udstedelse af nye licenser efter udløbet af midlertidige licenser. Derfor bør fristerne for gennemførelse af de fornyede vurderinger, som i overensstemmelse med dette direktiv udløber mellem den 1. september 2020 og den 30. juni 2021, forlænges med 10 måneder. På samme måde bør gyldigheden af de pågældende midlertidige licenser, som udløber mellem den 1. september 2020 og den 30. juni 2021, forlænges med 10 måneder.

(17) Ifølge artikel 25, stk. 2, i direktiv 2012/34/EU skal de licensudstedende myndigheder træffe afgørelse om ansøgninger om licenser inden for tre måneder efter, at alle relevante oplysninger, navnlig de i bilag III til direktivet anførte, er indgivet. Grundet de ekstraordinære omstændigheder, der skyldes covid-19-krisens vedholdenhed efter den 31. august 2020, er det vanskeligt at træffe de relevante afgørelser, hvorfor fristen bør forlænges med syv måneder.

(18) Jernbanevirksomheder, som var finansielt stabile før covid-19-udbruddet, står over for likviditetsproblemer, som kan medføre suspension eller tilbagekaldelse af deres licens eller, at denne bliver erstattet af en midlertidig licens, uden at der er et strukturelt økonomisk behov for dette. Udstedelse af midlertidige licenser i henhold til artikel 24, stk. 3, i direktiv 2012/34/EU kan sende et negativt signal til markedet om jernbanevirksomhedernes evne til at overleve, hvilket igen vil forværre deres, ellers forbigående, økonomiske problemer. Med forordning (EU) 2020/698 for øje og i betragtning af covid-19-krisens vedholdenhed efter den 31. august 2020 bør det derfor fastsættes, at den licensudstedende myndighed, hvis den på grundlag af den kontrol, der er udført i perioden mellem den 1. september 2020 og den 30. juni 2021, konstaterer, at en jernbanevirksomhed ikke længere opfylder kravene vedrørende finansiel kapacitet, inden den 30. juni 2021 kan beslutte ikke at suspendere eller tilbagekalde den pågældende jernbanevirksomheds licens, forudsat at sikkerheden ikke er i fare, og forudsat at der realistisk set er udsigt til en tilfredsstillende finansiel rekonstruktion af jernbanevirksomheden i løbet af de følgende syv måneder. Efter den 30. juni 2021 bør jernbanevirksomheden være underlagt de generelle regler i artikel 24, stk. 1, i direktiv 2012/34/EU.

([17]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/59/EF af 23. oktober 2007 om certificering af lokomotivførere, der fører lokomotiver og tog på jernbanenettet i Fællesskabet (EUT L 315 af 3.12.2007, s. 51).

([18]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/34/EU af 21. november 2012 om oprettelse af et fælles europæisk jernbaneområde (EUT L 343 af 14.12.2012, s. 32).

(19) Ved Rådets direktiv 96/50/EF ([19]) fastsættes regler for erhvervelse af bådførercertifikater for gods- og persontransport ad indre vandveje i Unionen. Indehavere af bådførercertifikater skal fra det fyldte 65. år gennemgå periodiske lægeundersøgelser. I betragtning af de foranstaltninger, der er truffet i forbindelse med covid-19-krisens vedholdenhed efter den 31. august 2020, navnlig hvad angår den begrænsede adgang til medicinske ydelser, herunder lægeundersøgelser, er indehavere af bådførercertifikater måske ikke i stand til at gennemgå de krævede lægeundersøgelser i den periode, foranstaltningerne er gældende. I tilfælde, hvor fristen for at gennemgå lægeundersøgelser ellers ville være udløbet eller ellers udløber mellem den 1. september 2020 og den 30. juni 2021, bør denne frist derfor forlænges med 10 måneder. Bådførercertifikater bør forblive gyldige i overensstemmelse hermed.

(20) Ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/1629 ([20]) fastsættes tekniske forskrifter for fartøjer til sejlads på indre vandveje. Ved artikel 10 i nævnte direktiv fastsættes en begrænsning af gyldighedsperioden for EU-certifikater for sejlads på indre vandveje. Desuden er det fastsat i artikel 28 i direktiv (EU) 2016/1629, at dokumenter, der er omfattet af nævnte direktiv, som er udstedt af medlemsstaternes kompetente myndigheder før den 6. oktober 2018 efter det tidligere gældende direktiv, nemlig Europa-Parlamentets og til Rådets direktiv 2006/87/EF ([21]), er gyldige indtil deres udløbsdato. De foranstaltninger, der er truffet i forbindelse med covid-19-krisens vedholdenhed efter den 31. august 2020, kan gøre det upraktisk og nogle gange umuligt for de kompetente myndigheder at udføre tekniske inspektioner med henblik på forlængelse af gyldigheden af de relevante certifikater eller erstatning af de i artikel 28 i direktiv (EU) 2016/1629 omhandlede dokumenter. For at sikre fortsat relevant sejlads på indre vandveje er det derfor hensigtsmæssigt at forlænge gyldighedsperioden med 10 måneder for EU-certifikater for sejlads på indre vandveje og dokumenter, der er omfattet af anvendelsesområdet for artikel 28 i direktiv (EU) 2016/1629, som ellers ville være udløbet eller ellers ville udløbe mellem den 1. september 2020 og den 30. juni 2021.

(21) Ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 725/2004 ([22]) fastsættes regler om bedre sikring af skibe og havnefaciliteter. Ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/65/EF ([23]) fastsættes foranstaltninger, som skal forbedre sikringen af havne mod truslen om sikringsrelaterede hændelser. Det garanterer endvidere, at sikringsforanstaltninger, der træffes i medfør af forordning (EF) nr. 725/2004, understøttes af bedre havnesikring. Covid-19-krisens vedholdenhed efter den 31. august 2020 gør det vanskeligt for medlemsstaternes myndigheder at gennemføre inspektionerne og synene af den maritime sikring med henblik på fornyelse af visse dokumenter om maritim sikring. Det er derfor nødvendigt at forlænge fristerne for gennemgang af sårbarhedsvurderinger og sikringsplaner, der er krævet i disse EU-retsakter, med et rimeligt tidsrum for at gøre medlemsstaterne og søfartsindustrien i stand til at anlægge en fleksibel og pragmatisk tilgang og holde vigtige forsyningskæder åbne uden at kompromittere sikkerheden. Der bør ligeledes udvises fleksibilitet med hensyn til den tidsramme maritime sikringsøvelser ifølge nævnte EU-retsakter skal udføres inden for.

(22) Hvis en medlemsstat finder, at der er sandsynlighed for, at anvendelsen af de regler, som denne forordning udgør en undtagelse fra, bl.a. i forbindelse med fornyelse eller forlængelse af certifikater, licenser og godkendelser/tilladelser, fortsat vil være praktisk umulig efter de datoer, der er fastsat i denne forordning, på grund af de foranstaltninger, som medlemsstaten har truffet for at forebygge eller begrænse udbredelsen af covid-19, bør Kommissionen på anmodning af den pågældende medlemsstat senest den 31. maj 2021 bemyndiges til, hvis det er relevant, at give den pågældende medlemsstat mulighed for yderligere at forlænge de perioder, der er omhandlet i denne forordning, forudsat en sådan forlængelse ikke medfører uforholdsmæssigt store risici med hensyn til transportsikkerhed og -sikring. For at garantere både retssikkerheden og transportsikkerheden, bør en sådan forlængelse begrænses til, hvad der er nødvendigt for at afspejle den periode, hvor der er sandsynlighed for, at afslutningen af formaliteter, procedurer, kontroller og efteruddannelse vil være praktisk umulig, og bør under alle omstændigheder højst være på seks måneder.

([19]) Rådets direktiv 96/50/EF af 23. juli 1996 om harmonisering af betingelserne for erhvervelse af nationale bådførercertifikater for gods- og persontransport ad indre vandveje i Fællesskabet (EFT L 235 af 17.9.1996, s. 31).

([20]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/1629 af 14. september 2016 om fastsættelse af tekniske forskrifter for fartøjer til sejlads på indre vandveje, om ændring af direktiv 2009/100/EF og om ophævelse af direktiv 2006/87/EF (EUT L 252 af 16.9.2016, s. 118).

([21]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/87/EF af 12. december 2006 om fastsættelse af tekniske forskrifter for fartøjer på indre vandveje og om ophævelse af Rådets direktiv 82/714/EØF (EUT L 389 af 30.12.2006, s. 1).

([22]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 725/2004 af 31. marts 2004 om bedre sikring af skibe og havnefaciliteter (EUT L 129 af 29.4.2004, s. 6).

([23]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/65/EF af 26. oktober 2005 om bedre havnesikring (EUT L 310 af 25.11.2005, s. 28).

(23) Covid-19-krisen har påvirket hele Unionen, men har ikke gjort det på en ensartet måde. Medlemsstaterne er blevet ramt i forskelligt omfang og på forskellige tidspunkter. Da undtagelserne fra de regler, der normalt ville gælde, bør begrænses til, hvad der er nødvendigt, bør det med hensyn til direktiv 2003/59/EF, direktiv 2006/126/EF, forordning (EU) nr. 165/2014, direktiv 2014/45/EU, forordning (EF) nr. 1072/2009, forordning (EF) nr. 1073/2009, direktiv (EU) 2016/798, direktiv 2004/49/EF, direktiv 2007/59/EF, direktiv 2012/34/EU, direktiv 96/50/EF, direktiv (EU) 2016/1629, forordning (EF) nr. 725/2004 og direktiv 2005/65/EF være muligt for medlemsstaterne fortsat at anvende disse retsakter uden at anvende undtagelserne som fastsat i denne forordning, hvis en anvendelse af disse retsakter er forblevet mulig. Det samme gør sig gældende i tilfælde, hvor en medlemsstat blev ramt af sådanne vanskeligheder, men traf relevante nationale foranstaltninger for at begrænse dem. De medlemsstater, der vælger at gøre brug af denne mulighed, bør dog ikke forhindre økonomiske aktører eller enkeltpersoner i at henholde sig til de undtagelser, der er fastsat i denne forordning, og som finder anvendelse i en anden medlemsstat, og bør navnlig anerkende alle certifikater, licenser og godkendelser eller tilladelser, hvis gyldighed er blevet forlænget ved denne forordning. Af hensyn til retssikkerheden, bør den berørte medlemsstat underrette Kommissionen om sin beslutning om ikke at anvende undtagelserne i denne forordning på sit område, inden den finder fuld anvendelse den 6. marts 2021.

(24) Denne forordning bør ikke berøre de rettigheder, der indrømmes ved afgørelser, som Kommissionen vedtager i henhold til forordning (EU) 2020/698 om bemyndigelse af medlemsstaterne til at forlænge visse perioder, der er omhandlet i nævnte forordning, som gav anledning til forlængelser, der går ud over dem, der er fastsat i nærværende forordning.

(25) Medlemsstaterne bør bestræbe sig på straks at behandle fornyelse eller forlængelse af certifikater, licenser og bevillinger, hvis gyldighed ikke er blevet forlænget i overensstemmelse med denne forordning.

(26) Overgangsperioden i aftalen om Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands udtræden af Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab ([24]) udløb den 31. december 2020, og derfor bør ingen af bestemmelserne i denne forordning finde anvendelse på Det Forenede Kongerige, heller ikke i det omfang de vedrører perioder forud for denne dato.

(27) Målene med denne forordning, navnlig at forlænge de frister, der er fastsat i EU-retten vedrørende fornyelse eller forlængelse af gyldighedsperioden for visse certifikater, licenser og godkendelser eller tilladelser, og at udsætte visse periodiske kontroller og efteruddannelser som reaktion på de ekstraordinære omstændigheder, der skyldes covid-19-krisens vedholdenhed, efter den 31. august 2020, inden for vej- og jernbanetransport samt sejlads på indre vandveje og maritim sikring, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af den foreslåede foranstaltnings omfang og virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU). I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.

(28) I betragtning af sagens hastende karakter som følge af de særlige omstændigheder forårsaget af covid-19-krisens vedholdenhed efter den 31. august 2020, bør der ske fravigelse af den periode på otte uger, der er omhandlet i artikel 4 i protokol nr. 1 om de nationale parlamenters rolle i Den Europæiske Union, der er knyttet som bilag til TEU, til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab.

(29) På grund af covid-19-udbruddets uforudsigelige og pludselige karakter og uventede varighed var det umuligt at vedtage alle de relevante foranstaltninger i rette tid. Derfor bør bestemmelserne i nærværende forordning også dække perioden før dens ikrafttræden. Arten af disse bestemmelser taget i betragtning indebærer en sådan tilgang ikke en tilsidesættelse af de berørte personers berettigede forventninger.

(30) I lyset af det bydende behov for hurtigst muligt at håndtere omstændighederne forårsaget af covid-19-krisen på områderne for vejtransport, jernbanetransport og transport på indre vandveje samt den maritime sikring, men, hvor det er relevant, samtidig at give medlemsstaterne en rimelig tid til at underrette Kommissionen, såfremt de beslutter ikke at anvende visse af undtagelsesmulighederne i nærværende forordning, bør denne forordning træde i

([24]) EUT L 29 af 31.1.2020, s. 7.

kraft på dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* for at sikre, at de situationer med retlig usikkerhed, der påvirker mange myndigheder og operatører i forskellige transportsektorer, navnlig der hvor de relevante frister allerede er overskredet, bliver så kortvarige som muligt —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Genstand

Denne forordning fastsætter særlige og midlertidige foranstaltninger gældende for fornyelse og forlængelse af gyldigheden af visse certifikater, licenser og godkendelser eller tilladelser og for udsættelse af visse periodiske kontroller og efteruddannelser som reaktion på de ekstraordinære omstændigheder, der skyldes covid-19-krisens vedholdenhed, inden for vej- og jernbanetransport samt sejlads på indre vandveje og maritim sikring, og forlænger visse perioder, der er omhandlet i forordning (EU) 2020/698.

Artikel 2

Forlængelse af frister i direktiv 2003/59/EF

1. Uanset artikel 8, stk. 2 og 3, i direktiv 2003/59/EF anses fristerne for indehaveren af et kvalifikationsbevis for gennemførelse af efteruddannelse, som ifølge disse bestemmelser ellers ville være udløbet eller ellers udløber mellem den 1. september 2020 og den 30. juni 2021, for at være eller være blevet forlænget med en periode på 10 måneder i hvert enkelt tilfælde. Kvalifikationsbeviset forbliver gyldigt i overensstemmelse hermed.

2. Fristerne for, hvornår indehaveren af et kvalifikationsbevis skal have gennemført en efteruddannelse, som i henhold til artikel 2 i forordning (EU) 2020/698 ellers ville være udløbet eller ellers ville udløbe mellem den 1. september 2020 og den 30. juni 2021, anses for at være eller være blevet forlænget med seks måneder eller indtil den 1. juli 2021, alt efter hvilken dato der er den seneste. Kvalifikationsbeviset forbliver gyldigt i overensstemmelse hermed.

3. Gyldigheden af påtegningen af den harmoniserede EU-kode 95, jf. bilag I til direktiv 2006/126/EF, som de kompetente myndigheder har anført på kørekortet eller chaufføruddannelsesbeviset som omhandlet i artikel 10, stk. 1, i direktiv 2003/59/EF på grundlag af kvalifikationsbeviser som omhandlet i nævnte artikels stk. 1, anses for at være eller være blevet forlænget med en periode på 10 måneder fra den dato, der er angivet på et sådant kørekort eller chaufføruddannelsesbevis.

4. Gyldigheden af påtegningen af den harmoniserede EU-kode 95, jf. bilag I til direktiv 2006/126/EF, som de kompetente myndigheder har anført på kørekortet eller chaufføruddannelsesbeviset som omhandlet i artikel 10, stk. 1, i direktiv 2003/59/EF på grundlag af kvalifikationsbeviser som omhandlet i nævnte artikels stk. 1, som i henhold til artikel 2 i forordning (EU) 2020/698 ellers ville være udløbet eller ellers ville udløbe mellem den 1. september 2020 og den 30. juni 2021, anses for at være eller være blevet forlænget med seks måneder eller indtil den 1. juli 2021, alt efter hvilken dato der er den seneste.

5. Gyldigheden af chaufføruddannelsesbeviser, jf. bilag II til direktiv 2003/59/EF, som ellers ville være udløbet eller ellers udløber mellem den 1. september 2020 og den 30. juni 2021, anses for at være eller være blevet forlænget med en periode på 10 måneder fra den udløbsdato, der er angivet på disse kort.

6. Gyldigheden af chaufføruddannelsesbeviser, jf. bilag II til direktiv 2003/59/EF, som i henhold til artikel 2 i forordning (EU) 2020/698 ellers ville være udløbet eller ellers ville udløbe mellem den 1. september 2020 og den 30. juni 2021, anses for at være eller være blevet forlænget med seks måneder eller indtil den 1. juli 2021, alt efter hvilken dato der er den seneste.

7. Hvis en medlemsstat finder, at det efter al sandsynlighed stadig ikke vil være praktisk muligt at gennemføre efteruddannelse eller certificering heraf, påtegning af den harmoniserede EU-kode 95 eller fornyelse af chaufføruddannelsesbeviser efter den 30. juni 2021 grundet foranstaltninger, som den har truffet for at forebygge eller begrænse spredningen af covid-19, kan den indgive en begrundet anmodning om en forlængelse af de i stk. 1, 3 og 5 fastsatte perioder, alt efter hvad der er relevant. Denne anmodning kan vedrøre perioden mellem den 1. september 2020 og den 30. juni 2021 eller timåndersperioderne fastsat i stk. 1, 3 og 5, alt efter hvad der er relevant, eller begge. Den fremsendes til Kommissionen senest den 31. maj 2021.

8. Hvis Kommissionen efter en anmodning indgivet i overensstemmelse med stk. 7 finder, at kravene i nævnte stykke er opfyldt, og at den ønskede forlængelse ikke medfører uforholdsmæssigt store risici med hensyn til transportsikkerhed og -sikring, vedtager den en afgørelse, som giver den pågældende medlemsstat tilladelse til i hvert enkelt begrundet tilfælde at forlænge de perioder, der er præciseret i henholdsvis stk. 1, 3 og 5. Forlængelsen begrænses til den periode, hvor det efter al sandsynlighed stadig ikke vil være praktisk muligt at gennemføre den pågældende efteruddannelse eller certificere denne, påtegne den harmoniserede EU-kode 95 eller forny chaufføruddannelsesbeviser, og må under alle omstændigheder højst være på seks måneder.

Kommissionen offentliggør denne afgørelse i *Den Europæiske Unions Tidende*.

9. Når en medlemsstat ikke har været og efter al sandsynlighed ikke vil blive ramt af vanskeligheder, der gjorde gennemførelsen af efteruddannelse eller certificering heraf, påtegning af den harmoniserede EU-kode 95 eller fornyelsen af chaufføruddannelsesbeviser praktisk umuligt i perioden mellem den 1. september 2020 og den 30. juni 2021 grundet de ekstraordinære omstændigheder, der skyldes covid-19-krisens vedholdenhed, eller har truffet passende nationale foranstaltninger for at afbøde sådanne vanskeligheder, kan den beslutte ikke at anvende stk. 1, 2, 3, 4, 5 eller 6. Medlemsstaten underretter Kommissionen om sin beslutning senest den 3. marts 2021. Kommissionen underretter de øvrige medlemsstater herom og offentliggør en meddelelse herom i *Den Europæiske Unions Tidende*.

En medlemsstat, der har besluttet ikke at anvende stk. 1, 2, 3, 4, 5 eller 6, jf. nærværende stykkes første afsnit, må ikke hindre de grænseoverskridende aktiviteter, der foretages af økonomiske aktører eller enkeltpersoner, der har henholdt sig til undtagelserne fastsat i stk. 1, 2, 3, 4, 5 eller 6, som finder anvendelse i en anden medlemsstat.

Artikel 3

Forlængelse af frister i direktiv 2006/126/EF

1. Uanset artikel 7 i direktiv 2006/126/EF og punkt 3, litra d), i bilag I til nævnte direktiv anses gyldigheden af kørekort, som ifølge disse bestemmelser ellers ville være udløbet eller ellers udløber mellem den 1. september 2020 og den 30. juni 2021, for at være eller være blevet forlænget med en periode på 10 måneder fra den udløbsdato, der er angivet på hvert af disse kørekort.

2. Gyldigheden af kørekort, jf. artikel 7 i direktiv 2006/126/EF og punkt 3, litra d), i bilag I til nævnte direktiv, som i henhold til artikel 3 i forordning (EU) 2020/698 ellers ville være udløbet eller ellers ville udløbe mellem den 1. september 2020 og den 30. juni 2021, anses for at være eller være blevet forlænget med seks måneder eller indtil den 1. juli 2021, alt efter hvilken dato der er den seneste.

3. Hvis en medlemsstat finder, at det efter al sandsynlighed stadig ikke vil være praktisk muligt at forny kørekort efter den 30. juni 2021 grundet de foranstaltninger, den har truffet for at forebygge eller begrænse spredningen af covid-19, kan den indgive en begrundet anmodning om at forlænge de i stk. 1 fastsatte perioder. Denne anmodning kan vedrøre perioden mellem den 1. september 2020 og den 30. juni 2021 eller timåndersperioden eller begge. Den fremsendes til Kommissionen senest den 31. maj 2021.

4. Hvis Kommissionen efter en anmodning indgivet i overensstemmelse med stk. 3 finder, at kravene i nævnte stykke er opfyldt, og at den ønskede forlængelse ikke medfører uforholdsmæssigt store risici med hensyn til transportsikkerhed og -sikring, vedtager den en afgørelse, som giver den pågældende medlemsstat tilladelse til i hvert enkelt begrundet tilfælde at forlænge de perioder, der er præciseret i stk. 1. Forlængelsen begrænses til den periode, hvor det efter al sandsynlighed stadig ikke vil være praktisk muligt at forny kørekort, og må under alle omstændigheder højst være på seks måneder.

Kommissionen offentliggør denne afgørelse i *Den Europæiske Unions Tidende*.

5. Når en medlemsstat ikke har været og efter al sandsynlighed ikke vil blive ramt af vanskeligheder, der har gjort det praktisk umuligt at forny kørekort i perioden mellem den 1. september 2020 og den 30. juni 2021, som følge af de ekstraordinære omstændigheder på grund af covid-19-krisens vedholdenhed, eller har truffet passende nationale foranstaltninger for at afbøde vanskelighederne, kan den beslutte ikke at anvende stk. 1 eller 2. Medlemsstaten underretter Kommissionen om sin beslutning senest den 3. marts 2021. Kommissionen underretter de øvrige medlemsstater herom og offentliggør en meddelelse herom i *Den Europæiske Unions Tidende*.

En medlemsstat, der har besluttet ikke at anvende stk. 1 eller 2, jf. nærværende stykkes første afsnit, må ikke hindre de grænseoverskridende aktiviteter, der er foretaget af økonomiske aktører eller enkeltpersoner, der har henholdt sig til undtagelserne fastsat i stk. 1 eller 2, som finder anvendelse i en anden medlemsstat.

Artikel 4

Forlængelse af frister i forordning (EU) nr. 165/2014

1. Uanset artikel 23 i forordning (EU) nr. 165/2014 foretages de regelmæssige kontroller, der er fastsat i nævnte artikels stk. 1, og som i overensstemmelse med nævnte stykke ellers skulle have været foretaget eller ellers skulle foretages mellem den 1. september 2020 og den 30. juni 2021, senest 10 måneder efter den dato, hvor de ifølge nævnte artikel ellers skulle have været foretaget.

2. Når en fører i perioden mellem den 1. september 2020 og den 30. juni 2021 anmoder om fornyelse af sit førerkort i overensstemmelse med artikel 28, stk. 1, i forordning (EU) nr. 165/2014, udsteder medlemsstaternes kompetente myndigheder, uanset bestemmelserne i nævnte forordnings artikel 28, et nyt førerkort senest to måneder efter modtagelsen af anmodningen. Indtil føreren modtager et nyt kort fra de kortudstedende myndigheder, finder artikel 35, stk. 2, i nævnte forordning tilsvarende anvendelse på føreren, forudsat at føreren kan godtgøre, at der blev anmodet om fornyelse af førerkortet i overensstemmelse med nævnte forordnings artikel 28, stk. 1.

3. Når en fører i perioden mellem den 1. september 2020 og den 30. juni 2021 anmoder om et erstatningsførerkort i overensstemmelse med artikel 29, stk. 4, i forordning (EU) nr. 165/2014, udsteder medlemsstaternes kompetente myndigheder, uanset bestemmelserne i nævnte forordnings artikel 29, stk. 4, et erstatningskort senest to måneder efter modtagelsen af anmodningen. Uanset artikel 29, stk. 5, i forordning (EU) nr. 165/2014 kan føreren fortsætte med at køre, indtil vedkommende modtager det nye førerkort fra de kortudstedende myndigheder, forudsat at føreren kan godtgøre, at førerkortet er blevet returneret til de kompetente myndigheder, da det blev beskadiget eller uanvendeligt, og at der er anmodet om et erstatningskort.

4. Hvis en medlemsstat finder, at det efter al sandsynlighed stadig ikke vil være praktisk muligt at foretage regelmæssige inspektioner eller forny eller erstatte førerkort som krævet ved forordning (EU) nr. 165/2014 efter den 30. juni 2021 grundet foranstaltninger, som den har truffet for at forebygge eller begrænse spredningen af covid-19, kan den indgive en begrundet anmodning om at forlænge de i stk. 1, 2 og 3 fastsatte perioder, alt efter hvad der er relevant. Denne anmodning kan vedrøre perioden mellem den 1. september 2020 og den 30. juni 2021, perioden på 10 måneder eller de gældende frister for udstedelse af nye førerkort eller enhver kombination heraf. Den fremsendes til Kommissionen senest den 31. maj 2021.

5. Hvis Kommissionen efter en anmodning indgivet i overensstemmelse med stk. 4 finder, at kravene i nævnte stykke er opfyldt, og at den ønskede forlængelse ikke medfører uforholdsmæssigt store risici med hensyn til transportsikkerhed og -sikring, vedtager den en afgørelse, som giver den pågældende medlemsstat tilladelse til i hvert enkelt begrundet tilfælde at forlænge de perioder, der er præciseret i henholdsvis stk. 1, 2 og 3. Forlængelsen begrænses til den periode, hvor det efter al sandsynlighed stadig ikke vil være praktisk muligt at udføre regelmæssige inspektioner eller forny eller erstatte førerkort, og må under alle omstændigheder højst være på seks måneder.

Kommissionen offentliggør denne afgørelse i *Den Europæiske Unions Tidende*.

6. Når en medlemsstat ikke har været og efter al sandsynlighed ikke vil blive ramt af vanskeligheder, der gjorde det praktisk umuligt at foretage regelmæssige kontroller eller forny eller erstatte førerkort i perioden mellem den 1. september 2020 og den 30. juni 2021 grundet de ekstraordinære omstændigheder, der skyldes covid-19-krisens vedholdenhed, eller har truffet passende nationale foranstaltninger for at afbøde sådanne vanskeligheder, kan den beslutte ikke at anvende stk. 1, 2 og 3. Medlemsstaten underretter Kommissionen om sin beslutning senest den 3. marts 2021. Kommissionen underretter de øvrige medlemsstater herom og offentliggør en meddelelse herom i *Den Europæiske Unions Tidende*.

En medlemsstat, der har besluttet ikke at anvende stk. 1, 2 og 3, jf. nærværende stykkes første afsnit, må ikke hindre de grænseoverskridende aktiviteter, der er foretaget af økonomiske aktører eller enkeltpersoner, der har henholdt sig til undtagelserne fastsat i stk. 1, 2 og 3, som finder anvendelse i en anden medlemsstat.

Artikel 5

Forlængelse af frister i direktiv 2014/45/EU

1. Uanset artikel 5, stk. 1, og artikel 10, stk. 1, i direktiv 2014/45/EU og punkt 8 i bilag II til nævnte direktiv anses fristen for tekniske kontroller, som ifølge disse bestemmelser ellers skulle have været foretaget eller ellers skulle foretages mellem den 1. september 2020 og den 30. juni 2021, for at være eller for at være blevet forlænget med en periode på 10 måneder.

2. Uanset artikel 8 i direktiv 2014/45/EU og punkt 8 i bilag II til nævnte direktiv anses gyldigheden af synsrapporter, som udløber mellem den 1. september 2020 og den 30. juni 2021, for at være eller være blevet forlænget med en periode på 10 måneder.

3. Hvis en medlemsstat finder, at det efter al sandsynlighed stadig ikke vil være praktisk muligt at foretage tekniske kontroller eller certificering heraf efter den 30. juni 2021 grundet foranstaltninger, som den har truffet for at forebygge eller begrænse spredningen af covid-19, kan den indgive en begrundet anmodning om at forlænge de i stk. 1 og 2 fastsatte perioder, alt efter hvad der er relevant. Denne anmodning kan vedrøre perioden mellem den 1. september 2020 og den 30. juni 2021 eller timånedersperioden eller begge. Den fremsendes til Kommissionen senest den 31. maj 2021.

4. Hvis Kommissionen efter en anmodning indgivet i overensstemmelse med stk. 3 finder, at kravene i nævnte stykke er opfyldt, og at den ønskede forlængelse ikke medfører uforholdsmæssigt store risici med hensyn til transportsikkerhed og -sikring, vedtager den en afgørelse, som giver den pågældende medlemsstat tilladelse til i hvert enkelt begrundet tilfælde at forlænge de perioder, der er præciseret i henholdsvis stk. 1 og 2. Forlængelsen begrænses til den periode, hvor det efter al sandsynlighed stadig ikke vil være praktisk muligt at foretage tekniske kontroller eller certificering heraf, og må under alle omstændigheder højst være på seks måneder.

Kommissionen offentliggør denne afgørelse i *Den Europæiske Unions Tidende*.

5. Når en medlemsstat ikke har været og efter al sandsynlighed ikke vil blive ramt af vanskeligheder, der gjorde det praktisk umuligt at foretage tekniske kontroller eller certificering heraf i perioden mellem den 1. september 2020 og den 30. juni 2021, grundet de ekstraordinære omstændigheder, der skyldes covid-19-krisens vedholdenhed, eller har truffet passende nationale foranstaltninger for at afbøde vanskelighederne, kan den beslutte ikke at anvende stk. 1 og 2. Medlemsstaten underretter Kommissionen om sin beslutning senest den 3. marts 2021. Kommissionen underretter de øvrige medlemsstater herom og offentliggør en meddelelse herom i *Den Europæiske Unions Tidende*.

En medlemsstat, der har besluttet ikke at anvende stk. 1 og 2, jf. nærværende stykkes første afsnit, må ikke hindre de grænseoverskridende aktiviteter, der er foretaget af økonomiske aktører eller enkeltpersoner, der har henholdt sig til undtagelserne fastsat i stk. 1 og 2, som finder anvendelse i en anden medlemsstat.

Artikel 6

Forlængelse af frister i forordning (EF) nr. 1071/2009

1. Uanset artikel 13, stk. 1, litra b) og c), i forordning (EF) nr. 1071/2009 gælder det, at hvis en kompetent myndighed for perioden mellem den 1. september 2020 og den 30. juni 2021 fastslår, at kravene vedrørende det eller de køretøjer, der skal stå til rådighed for og benyttes af vejtransportvirksomheden, jf. artikel 5, litra b) og c), i nævnte forordning, ikke er opfyldt, eller på grundlag af de årlige regnskaber og attester, der er omhandlet i artikel 7, stk. 1 og 2, i nævnte forordning, for regnskabsår, der dækker hele eller en del af perioden mellem den 1. september 2020 og den 30. juni 2021, fastslår, at en transportvirksomhed ikke opfylder det krav til økonomisk grundlag, der er fastsat i artikel 3, stk. 1, litra c), i nævnte forordning, må de frister, som den kompetente myndighed fastsætter med henblik på artikel 13, stk. 1, litra b) og c), i nævnte forordning, ikke overskride 12 måneder.

2. Uanset artikel 13, stk. 1, litra b) og c), i forordning (EF) nr. 1071/2009 gælder det, at hvis den kompetente myndighed mellem den 28. maj 2020 og den 23. februar 2021 har fastslået, at en transportvirksomhed ikke opfylder kravene til det køretøj eller de køretøjer, der skal stå til rådighed for og benyttes af vejtransportvirksomheden, jf. artikel 5, litra b) og c), i nævnte forordning, eller kravet om det økonomiske grundlag, jf. nævnte forordnings artikel 3, stk. 1, litra c), og har fastsat en frist for transportvirksomheden til at rette op på denne situation, må den kompetente myndighed forlænge denne frist, forudsat at fristen ikke er udløbet før 23. februar 2021. Den således forlængede frist må ikke overstige 12 måneder.

Artikel 7

Forlængelse af frister i forordning (EF) nr. 1072/2009

1. Uanset artikel 4, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1072/2009 anses gyldigheden af fællesskabstilladelser, som ellers ville være udløbet eller ellers udløber mellem den 1. september 2020 og den 30. juni 2021, for at være eller være blevet forlænget med en periode på 10 måneder. Bekræftede kopier forbliver gyldige i overensstemmelse hermed.

2. Uanset artikel 5, stk. 7, i forordning (EF) nr. 1072/2009 anses gyldigheden af førerattester, som ellers ville være udløbet eller ellers udløber mellem den 1. september 2020 og den 30. juni 2021, for at være eller være blevet forlænget med en periode på 10 måneder.

3. Hvis en medlemsstat finder, at det efter al sandsynlighed stadig ikke vil være praktisk muligt at forny fællesskabstilladelser eller førerattester efter den 30. juni 2021, grundet foranstaltninger, som den har truffet for at forebygge eller begrænse spredningen af covid-19, kan den indgive en begrundet anmodning om at forlænge de perioder, der er fastsat i stk. 1 og 2, alt efter hvad der er relevant. Denne anmodning kan vedrøre perioden mellem den 1. september 2020 og den 30. juni 2021 eller timånedersperioden eller begge. Den fremsendes til Kommissionen senest den 31. maj 2021.

4. Hvis Kommissionen efter en anmodning indgivet i overensstemmelse med stk. 3 finder, at kravene i nævnte stykke er opfyldt, og at den ønskede forlængelse ikke medfører uforholdsmæssigt store risici med hensyn til transportsikkerhed og -sikring, vedtager den en afgørelse, som giver den pågældende medlemsstat tilladelse til i hvert enkelt begrundet tilfælde at forlænge de perioder, der er præciseret i henholdsvis stk. 1 og 2. Forlængelsen begrænses til den periode, hvor det efter al sandsynlighed stadig ikke vil være praktisk muligt at forny fællesskabstilladelser eller førerattester, og må under alle omstændigheder højst være på seks måneder.

Kommissionen offentliggør denne afgørelse i *Den Europæiske Unions Tidende*.

5. Når en medlemsstat ikke har været og efter al sandsynlighed ikke vil blive ramt af vanskeligheder, der gjorde det praktisk umuligt at forny fællesskabstilladelser eller førerattester i perioden mellem den 1. september 2020 og den 30. juni 2021, grundet de ekstraordinære omstændigheder, der skyldes covid-19-krisens vedholdenhed, eller har truffet passende nationale foranstaltninger for at afbøde vanskelighederne, kan den beslutte ikke at anvende stk. 1 og 2. Medlemsstaten underretter Kommissionen om sin beslutning senest den 3. marts 2021. Kommissionen underretter de øvrige medlemsstater herom og offentliggør en meddelelse herom i *Den Europæiske Unions Tidende*.

En medlemsstat, der har besluttet ikke at anvende stk. 1 og 2, jf. nærværende stykkes første afsnit, må ikke hindre de grænseoverskridende aktiviteter, der er foretaget af økonomiske aktører eller enkeltpersoner, der har henholdt sig til undtagelserne fastsat i stk. 1 og 2, som finder anvendelse i en anden medlemsstat.

Artikel 8

Forlængelse af frister i forordning (EF) nr. 1073/2009

1. Uanset artikel 4, stk. 4, i forordning (EF) nr. 1073/2009 anses gyldigheden af fællesskabstilladelser, som ellers ville være udløbet eller ellers udløber mellem den 1. september 2020 og den 30. juni 2021, for at være eller være blevet forlænget med en periode på 10 måneder. Bekræftede kopier forbliver gyldige i overensstemmelse hermed.

2. Uanset artikel 8, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1073/2009 træffer den tilladelsesudstedende myndighed afgørelser om ansøgninger om tilladelse til rutekørsel, som transportvirksomheder indgiver mellem den 1. september 2020 og den 30. juni 2021, inden for seks måneder efter indgivelsen af ansøgningen. Uanset artikel 8, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1073/2009 meddeler de kompetente myndigheder i de medlemsstater, der er blevet anmodet om at give deres samtykke i henhold til stk. 1 i nævnte artikel, den tilladelsesudstedende myndighed deres afgørelse vedrørende ansøgningen inden for tre måneder. Hvis den tilladelsesudstedende myndighed ikke modtager svar inden tre måneder, anses de pågældende myndigheder for at have givet deres samtykke, hvorefter den tilladelsesudstedende myndighed kan udstede tilladelsen.

3. Hvis en medlemsstat finder, at det efter al sandsynlighed stadig ikke vil være praktisk muligt at forny fællesskabstilladelser efter den 30. juni 2021 grundet de foranstaltninger, den har truffet for at forebygge eller begrænse spredningen af covid-19, kan den indgive en begrundet anmodning om at forlænge de i stk. 1 fastsatte perioder. Denne anmodning kan vedrøre perioder mellem den 1. september 2020 og den 30. juni 2021 eller timånedersperioden eller begge. Den fremsendes til Kommissionen senest den 31. maj 2021.

4. Hvis Kommissionen efter en anmodning indgivet i overensstemmelse med stk. 3 finder, at kravene i nævnte stykke er opfyldt, og at den ønskede forlængelse ikke medfører uforholdsmæssigt store risici med hensyn til transportsikkerhed og -sikring, vedtager den en afgørelse, som giver den pågældende medlemsstat tilladelse til i hvert enkelt begrundet tilfælde at forlænge de perioder, der er præciseret i stk. 1. Forlængelsen begrænses til den periode, hvor det efter al sandsynlighed stadig ikke vil være praktisk muligt at forny fællesskabstilladelser, og må under alle omstændigheder højst være på seks måneder.

Kommissionen offentliggør denne afgørelse i *Den Europæiske Unions Tidende*.

5. Når en medlemsstat ikke har været og efter al sandsynlighed ikke vil blive ramt af vanskeligheder, der har gjort det praktisk umuligt at forny fællesskabstilladelser i perioden mellem den 1. september 2020 og den 30. juni 2021, som følge af de ekstraordinære omstændigheder på grund af covid-19-krisens vedholdenhed, eller har truffet passende nationale foranstaltninger for at afbøde vanskelighederne, kan den beslutte ikke at anvende stk. 1. Medlemsstaten underretter Kommissionen om sin beslutning senest den 3. marts 2021. Kommissionen underretter de øvrige medlemsstater herom og offentliggør en meddelelse herom i *Den Europæiske Unions Tidende*.

En medlemsstat, der har besluttet ikke at anvende stk. 1, jf. nærværende stykkes første afsnit, må ikke hindre de grænseoverskridende aktiviteter, der er foretaget af økonomiske aktører eller enkeltpersoner, der har henholdt sig til undtagelserne fastsat i stk. 1, som finder anvendelse i en anden medlemsstat.

Artikel 9

Forlængelse af frister i direktiv (EU) 2016/798

1. Uanset artikel 10, stk. 13, i direktiv (EU) 2016/798 anses fristen for fornyelse af EU-sikkerhedscertifikater, som ellers ville være udløbet eller ellers udløber mellem den 1. september 2020 og den 30. juni 2021, for at være eller være blevet forlænget med en periode på 10 måneder. Det pågældende EU-sikkerhedscertifikat forbliver gyldigt i overensstemmelse hermed.

2. Uanset artikel 12, stk. 2, i direktiv (EU) 2016/798 anses gyldigheden af sikkerhedsgodkendelser, som i overensstemmelse med denne bestemmelse ellers ville være udløbet eller ellers udløber mellem den 1. september 2020 og den 30. juni 2021, for at være eller være blevet forlænget med en periode på 10 måneder.

3. Hvis en medlemsstat finder, at det efter al sandsynlighed stadig ikke vil være praktisk muligt at forny EU-sikkerhedscertifikater, der er udstedt i overensstemmelse med artikel 10, stk. 8, i direktiv (EU) 2016/798, eller forlænge gyldigheden af sikkerhedsgodkendelser efter den 30. juni 2021 grundet foranstaltninger, som den har truffet for at forebygge eller begrænse spredningen af covid-19, kan den indgive en begrundet anmodning om at forlænge de i stk. 1 og 2 fastsatte perioder, alt efter hvad der er relevant. Denne anmodning kan vedrøre perioden mellem den 1. september 2020 og den 30. juni 2021 eller timånedersperioden fastsat i henholdsvis stk. 1 og 2, eller begge. Den fremsendes til Kommissionen senest den 31. maj 2021.

4. Hvis Kommissionen efter en anmodning indgivet i overensstemmelse med stk. 3 finder, at kravene i nævnte stykke er opfyldt, og at den ønskede forlængelse ikke medfører uforholdsmæssigt store risici med hensyn til transportsikkerhed og -sikring, vedtager den en afgørelse, som giver den pågældende medlemsstat tilladelse til i hvert enkelt begrundet tilfælde at forlænge de perioder, der er præciseret i henholdsvis stk. 1 og 2. Forlængelsen begrænses til den periode, hvor det efter al sandsynlighed stadig ikke vil være praktisk muligt at forny EU-sikkerhedscertifikater eller forlænge gyldigheden af sikkerhedsgodkendelser, og må under alle omstændigheder højst være på seks måneder.

Kommissionen offentliggør denne afgørelse i *Den Europæiske Unions Tidende*.

5. Når en medlemsstat ikke har været og efter al sandsynlighed ikke vil blive ramt af vanskeligheder, der gjorde fornyelsen af EU-sikkerhedscertifikater, der er udstedt i overensstemmelse med artikel 10, stk. 8, i direktiv (EU) 2016/798, eller forlængelsen af gyldigheden af sikkerhedsgodkendelser praktisk umulig i perioden mellem den 1. september 2020 og den 30. juni 2021 grundet de ekstraordinære omstændigheder, der skyldes covid-19-krisens vedholdenhed, eller har truffet passende nationale foranstaltninger for at afbøde sådanne vanskeligheder, kan den beslutte ikke at anvende nærværende artikels stk. 1 og 2. Medlemsstaten underretter Kommissionen om sin beslutning senest den 3. marts 2021. Kommissionen underretter de øvrige medlemsstater herom og offentliggør en meddelelse herom i *Den Europæiske Unions Tidende*.

En medlemsstat, der har besluttet ikke at anvende nærværende artikels stk. 1 og 2, jf. nærværende stykkes første afsnit, må ikke hindre de grænseoverskridende aktiviteter, der er foretaget af økonomiske aktører eller enkeltpersoner, der har henholdt sig til undtagelserne fastsat i nærværende artikels stk. 1 og 2, som finder anvendelse i en anden medlemsstat.

Artikel 10

Forlængelse af frister i direktiv 2004/49/EF

1. Uanset artikel 10, stk. 5, i direktiv 2004/49/EF anses fristen for fornyelse af sikkerhedscertifikater, som ellers ville være udløbet eller ellers udløber mellem den 1. september 2020 og den 30. juni 2021, for at være eller være blevet forlænget med en periode på 10 måneder. De pågældende sikkerhedscertifikater forbliver gyldige i overensstemmelse hermed.

2. Uanset artikel 11, stk. 2, i direktiv 2004/49/EF anses fristen for fornyelse af sikkerhedsgodkendelser, som ellers ville være udløbet eller ellers udløber mellem den 1. september 2020 og den 30. juni 2021, for at være eller være blevet forlænget med en periode på 10 måneder. Den pågældende sikkerhedsgodkendelse forbliver gyldig i overensstemmelse hermed.

3. Hvis en medlemsstat finder, at det efter al sandsynlighed stadig ikke vil være praktisk muligt at forny sikkerhedscertifikater eller sikkerhedsgodkendelser efter den 30. juni 2021 grundet foranstaltninger, som den har truffet for at forebygge eller begrænse spredningen af covid-19, kan den indgive en begrundet anmodning om at forlænge de i stk. 1 og 2 fastsatte perioder, alt efter hvad der er relevant. Denne anmodning kan vedrøre perioden mellem den 1. september 2020 og den 30. juni 2021 eller timånedersperioder fastsat i henholdsvis stk. 1 og 2, eller begge. Den fremsendes til Kommissionen senest den 31. maj 2021.

4. Hvis Kommissionen efter en anmodning indgivet i overensstemmelse med stk. 3 finder, at kravene i nævnte stykke er opfyldt, og at den ønskede forlængelse ikke medfører uforholdsmæssigt store risici med hensyn til transportsikkerhed og -sikring, vedtager den en afgørelse, som giver den pågældende medlemsstat tilladelse til i hvert enkelt begrundet tilfælde at forlænge de perioder, der er præciseret i henholdsvis stk. 1 og 2. Forlængelsen begrænses til den periode, hvor det efter al sandsynlighed stadig ikke vil være praktisk muligt at forny sikkerhedscertifikater eller sikkerhedsgodkendelser, og må under alle omstændigheder højst være på seks måneder.

Kommissionen offentliggør denne afgørelse i *Den Europæiske Unions Tidende*.

5. Når en medlemsstat ikke har været og efter al sandsynlighed ikke vil blive ramt af vanskeligheder, der gjorde det praktisk umuligt at forny sikkerhedscertifikater eller sikkerhedsgodkendelser i perioden mellem den 1. september 2020 og den 30. juni 2021, grundet de ekstraordinære omstændigheder, der skyldes covid-19-krisens vedholdenhed, eller har truffet passende nationale foranstaltninger for at afbøde vanskelighederne, kan den beslutte ikke at anvende stk. 1 og 2. Medlemsstaten underretter Kommissionen om sin beslutning senest den 3. marts 2021 Kommissionen underretter de øvrige medlemsstater herom og offentliggør en meddelelse herom i *Den Europæiske Unions Tidende*.

En medlemsstat, der har besluttet ikke at anvende stk. 1 og 2, jf. nærværende stykkes første afsnit, må ikke hindre de grænseoverskridende aktiviteter, der er foretaget af økonomiske aktører eller enkeltpersoner, der har henholdt sig til undtagelserne fastsat i stk. 1 og 2, som finder anvendelse i en anden medlemsstat.

Artikel 11

Forlængelse af frister i direktiv 2007/59/EF

1. Uanset artikel 14, stk. 5, i direktiv 2007/59/EF anses gyldigheden af licenser, som ellers ville være udløbet eller ellers udløber mellem den 1. september 2020 og den 30. juni 2021, for at være eller være blevet forlænget med en periode på 10 måneder fra udløbsdatoen for hver af sådanne licenser.

2. Uanset artikel 16 i og bilag II og VII til direktiv 2007/59/EF anses fristen for gennemførelse af periodiske kontroller, som ifølge disse bestemmelser ellers ville være udløbet eller ellers udløber mellem den 1. september 2020 og den 30. juni 2021, for at være eller være blevet forlænget med en periode på 10 måneder i hvert enkelt tilfælde. De licenser, der er omhandlet i artikel 14, og de certifikater, der er omhandlet i artikel 15 i nævnte direktiv, forbliver gyldige i overensstemmelse hermed.

3. Hvis en medlemsstat finder, at det efter al sandsynlighed stadig ikke vil være praktisk muligt at forny licenser eller gennemføre periodiske kontroller efter den 30. juni 2021 grundet foranstaltninger, som den har truffet for at forebygge eller begrænse spredningen af covid-19, kan den indgive en begrundet anmodning om at forlænge de i stk. 1 og 2 fastsatte perioder, alt efter hvad der er relevant. Denne anmodning kan vedrøre perioden mellem den 1. september 2020 og den 30. juni 2021 eller timånedersperioden fastsat i henholdsvis stk. 1 og 2, eller begge. Den fremsendes til Kommissionen senest den 31. maj 2021.

4. Hvis Kommissionen efter en anmodning indgivet i overensstemmelse med stk. 3 finder, at kravene i nævnte stykke er opfyldt, og at den ønskede forlængelse ikke medfører uforholdsmæssigt store risici med hensyn til transportsikkerhed og -sikring, vedtager den en afgørelse, som giver den pågældende medlemsstat tilladelse til i hvert enkelt begrundet tilfælde at forlænge de perioder, der er præciseret i henholdsvis stk. 1 og 2. Forlængelsen begrænses til den periode, hvor det efter al sandsynlighed stadig ikke vil være praktisk muligt at forny licenser eller gennemføre periodiske kontroller, og må under alle omstændigheder højst være på seks måneder.

Kommissionen offentliggør denne afgørelse i *Den Europæiske Unions Tidende*.

5. Når en medlemsstat ikke har været og efter al sandsynlighed ikke vil blive ramt af vanskeligheder, der gjorde det praktisk umuligt at forny licenser eller gennemføre periodiske kontroller i perioden mellem den 1. september 2020 og den 30. juni 2021, grundet de ekstraordinære omstændigheder, der skyldes covid-19-krisens vedholdenhed, eller har truffet passende nationale foranstaltninger for at afbøde vanskelighederne, kan den beslutte ikke at anvende stk. 1 og 2. Medlemsstaten underretter Kommissionen om sin beslutning senest den 3. marts 2021. Kommissionen underretter de øvrige medlemsstater herom og offentliggør en meddelelse herom i *Den Europæiske Unions Tidende*.

En medlemsstat, der har besluttet ikke at anvende stk. 1 og 2, jf. nærværende stykkes første afsnit, må ikke hindre de grænseoverskridende aktiviteter, der er foretaget af økonomiske aktører eller enkeltpersoner, der har henholdt sig til undtagelserne fastsat i stk. 1 og 2, som finder anvendelse i en anden medlemsstat.

Artikel 12

Forlængelse af frister i direktiv 2012/34/EU

1. Uanset artikel 23, stk. 2, i direktiv 2012/34/EU gælder det, at hvis en licensudstedende myndighed har indført bestemmelser om fornyede vurderinger, anses fristerne for gennemførelsen af den fornyede vurdering, som i henhold til disse bestemmelser ellers ville være udløbet eller ellers udløber mellem den 1. september 2020 og den 30. juni 2021, for at være eller være blevet forlænget med en periode på 10 måneder.

2. Uanset artikel 24, stk. 3, i direktiv 2012/34/EU anses gyldigheden af midlertidige licenser, som ellers ville være udløbet eller ellers udløber mellem den 1. september 2020 og den 30. juni 2021, for at være eller være blevet forlænget med en periode på 10 måneder fra datoen for slutningen af den gyldighedsperiode, der er angivet på hver af de midlertidige licenser.

3. Uanset artikel 25, stk. 2, i direktiv 2012/34/EU træffer den licensudstedende myndighed senest 10 måneder efter modtagelse af alle relevante oplysninger, herunder de særlige oplysninger, som er oplistet i bilag III til nævnte direktiv, en afgørelse med hensyn til ansøgninger, der er indgivet mellem den 1. september 2020 og den 30. juni 2021.

4. Hvis en medlemsstat finder, at det efter den 30. juni 2021 efter al sandsynlighed stadig ikke vil være praktisk muligt at gennemføre en fornyet vurdering eller ophæve suspensioner af licenser eller udstede nye licenser efter tidligere tilbagekaldelser grundet foranstaltninger, som den har truffet for at forebygge eller begrænse spredningen af covid-19, kan den indgive en begrundet anmodning om at forlænge de i stk. 1 og 2 fastsatte perioder, alt efter hvad der er relevant. Denne anmodning kan vedrøre perioden mellem den 1. september 2020 og den 30. juni 2021 eller timånedersperioden eller begge. Den fremsendes til Kommissionen senest den 31. maj 2021.

5. Hvis Kommissionen efter en anmodning indgivet i overensstemmelse med stk. 4 finder, at kravene i nævnte stykke er opfyldt, og at den ønskede forlængelse ikke medfører uforholdsmæssigt store risici med hensyn til transportsikkerhed og -sikring, vedtager den en afgørelse, som giver den pågældende medlemsstat tilladelse til i hvert enkelt begrundet tilfælde at forlænge de perioder, der er præciseret i stk. 1 og 2. Forlængelsen begrænses til den periode, hvor det efter al sandsynlighed stadig ikke vil være praktisk muligt at ophæve suspensioner af licenser eller at udstede nye licenser efter tidligere tilbagekaldelser, og må under alle omstændigheder højst være på seks måneder.

Kommissionen offentliggør denne afgørelse i *Den Europæiske Unions Tidende*.

6. Når en medlemsstat ikke har været og efter al sandsynlighed ikke vil blive ramt af vanskeligheder, der gjorde gennemførelsen af fornyet vurdering eller ophævelsen af suspensioner af licenser eller udstedelsen af nye licenser efter tidligere tilbagekaldelser praktisk umuligt i perioden mellem den 1. september 2020 og den 30. juni 2021 grundet de ekstraordinære omstændigheder, der skyldes covid-19-krisens vedholdenhed, eller har truffet passende nationale foranstaltninger for at afbøde sådanne vanskeligheder, kan den beslutte ikke at anvende stk. 1 og 2. Medlemsstaten underretter Kommissionen om sin beslutning senest den 3. marts 2021. Kommissionen underretter de øvrige medlemsstater herom og offentliggør en meddelelse herom i *Den Europæiske Unions Tidende*.

En medlemsstat, der har besluttet ikke at anvende stk. 1 og 2, jf. nærværende stykkes første afsnit, må ikke hindre de grænseoverskridende aktiviteter, der er foretaget af økonomiske aktører eller enkeltpersoner, der har henholdt sig til undtagelserne fastsat i stk. 1 og 2, som finder anvendelse i en anden medlemsstat.

Artikel 13

Behandling af jernbanevirksomheders licenser i henhold til direktiv 2012/34/EU i tilfælde af manglende overholdelse af kravene til finansiel kapacitet

Uanset artikel 24, stk. 1, i direktiv 2012/34/EU kan en licensudstedende myndighed, der på grundlag af en kontrol som omhandlet i denne bestemmelse udført i perioden mellem den 1. september 2020 og den 30. juni 2021 konstaterer, at en jernbanevirksomhed ikke længere kan opfylde kravene til finansiel kapacitet, jf. artikel 20 i nævnte direktiv, inden den 30. juni 2021 vælge ikke at suspendere eller tilbagekalde den pågældende jernbanevirksomheds licens, forudsat at sikkerheden ikke er i fare, og at der realistisk set er udsigt til en tilfredsstillende finansiel rekonstruktion af jernbanevirksomheden i løbet af de følgende syv måneder.

Artikel 14

Forlængelse af frister i direktiv 96/50/EF

1. Uanset artikel 6, stk. 2, i direktiv 96/50/EF anses fristen for foretagelse af lægeundersøgelser, som i overensstemmelse med denne bestemmelse ellers ville være udløbet eller ellers udløber mellem den 1. september 2020 og den 30. juni 2021, for at være eller være blevet forlænget med en periode på 10 måneder. Bådførercertifikaterne for personer, der efter artikel 6, stk. 2, i nævnte direktiv skal gennemgå lægeundersøgelse, forbliver gyldige i overensstemmelse hermed.

2. Hvis en medlemsstat finder, at det efter al sandsynlighed stadig ikke vil være praktisk muligt at foretage lægeundersøgelser efter den 30. juni 2021 grundet foranstaltninger, som den har truffet for at forebygge eller begrænse spredningen af covid-19, kan den indgive en begrundet anmodning om at forlænge den i stk. 1 fastsatte periode. Denne anmodning kan vedrøre perioden mellem den 1. september 2020 og den 30. juni 2021 eller timåndersperioden fastsat i stk. 1 eller begge. Den fremsendes til Kommissionen senest den 31. maj 2021.

3. Hvis Kommissionen efter en anmodning indgivet i overensstemmelse med stk. 2 finder, at kravene i nævnte stykke er opfyldt, og at den ønskede forlængelse ikke medfører uforholdsmæssigt store risici med hensyn til transportsikkerhed og -sikring, vedtager den en afgørelse, som giver den pågældende medlemsstat tilladelse til i hvert enkelt begrundet tilfælde at forlænge de perioder, der er præciseret i stk. 1. Forlængelsen begrænses til den periode, hvor det efter al sandsynlighed stadig ikke vil være praktisk muligt at foretage lægeundersøgelser, og må under alle omstændigheder højst være på seks måneder.

Kommissionen offentliggør denne afgørelse i *Den Europæiske Unions Tidende*.

4. Når en medlemsstat ikke har været og efter al sandsynlighed ikke vil blive ramt af vanskeligheder, der har gjort det praktisk umuligt at overholde fristen for foretagelse af lægeundersøgelser i perioden mellem den 1. september 2020 og den 30. juni 2021, som følge af de ekstraordinære omstændigheder på grund af covid-19-krisens vedholdenhed, eller har truffet passende nationale foranstaltninger for at afbøde vanskelighederne, kan den beslutte ikke at anvende stk. 1. Medlemsstaten underretter Kommissionen om sin beslutning senest den 3. marts 2021. Kommissionen underretter de øvrige medlemsstater herom og offentliggør en meddelelse herom i *Den Europæiske Unions Tidende*.

En medlemsstat, der har besluttet ikke at anvende stk. 1, jf. nærværende stykkes første afsnit, må ikke hindre de grænseoverskridende aktiviteter, der er foretaget af økonomiske aktører eller enkeltpersoner, der har henholdt sig til undtagelserne fastsat i stk. 1, som finder anvendelse i en anden medlemsstat.

Artikel 15

Forlængelse af frister i direktiv (EU) 2016/1629

1. Uanset artikel 10 i direktiv (EU) 2016/1629 anses gyldigheden af EU-certifikater for sejlads på indre vandveje, som ellers ville være udløbet eller ellers udløber mellem den 1. september 2020 og den 30. juni 2021, for at være eller være blevet forlænget med en periode på 10 måneder.

2. Uanset artikel 28 i direktiv (EU) 2016/1629 anses gyldigheden af dokumenter henhørende under direktivets anvendelsesområde og udstedt af medlemsstaternes kompetente myndigheder i henhold til direktiv 2006/87/EF før den 6. oktober 2018, som i overensstemmelse med nævnte bestemmelse ellers ville være udløbet eller ellers udløber mellem den 1. september 2020 og den 30. juni 2021, for at være eller være blevet forlænget med en periode på 10 måneder.

3. Hvis en medlemsstat finder, at det efter al sandsynlighed stadig ikke vil være praktisk muligt at forny EU-certifikater for sejlads på indre vandveje eller de i stk. 2 omhandlede dokumenter efter den 30. juni 2021 grundet foranstaltninger, som den har truffet for at forebygge eller begrænse spredningen af covid-19, kan den indgive en begrundet anmodning om at forlænge de i stk. 1 og 2 fastsatte perioder, alt efter hvad der er relevant. Denne anmodning kan vedrøre perioden mellem den 1. september 2020 og den 30. juni 2021 eller timåndersperioder fastsat i henholdsvis stk. 1 og 2, eller begge. Den fremsendes til Kommissionen senest den 31. maj 2021.

4. Hvis Kommissionen efter en anmodning indgivet i overensstemmelse med stk. 3 finder, at kravene i nævnte stykke er opfyldt, og at den ønskede forlængelse ikke medfører uforholdsmæssigt store risici med hensyn til transportsikkerhed og -sikring, vedtager den en afgørelse, som giver den pågældende medlemsstat tilladelse til i hvert enkelt begrundet tilfælde at forlænge de perioder, der er præciseret i henholdsvis stk. 1 og 2. Forlængelsen begrænses til den periode, hvor det efter al sandsynlighed stadig ikke vil være praktisk muligt at forny EU-certifikater for sejlads på indre vandveje eller de i stk. 2 omhandlede dokumenter, og må under alle omstændigheder højst være på seks måneder.

Kommissionen offentliggør denne afgørelse i *Den Europæiske Unions Tidende*.

5. Når en medlemsstat ikke har været og efter al sandsynlighed ikke vil blive ramt af vanskeligheder, der gjorde det praktisk umuligt at forny EU-certifikater for sejlads på indre vandveje eller de i stk. 1 og 2 omhandlede dokumenter i perioden mellem den 1. september 2020 og den 30. juni 2021, grundet de ekstraordinære omstændigheder, der skyldes covid-19-krisens vedholdenhed, eller har truffet passende nationale foranstaltninger for at afbøde vanskelighederne, kan den beslutte ikke at anvende stk. 1 og 2. Medlemsstaten underretter Kommissionen om sin beslutning senest den 3. marts 2021. Kommissionen underretter de øvrige medlemsstater herom og offentliggør en meddelelse herom i *Den Europæiske Unions Tidende*.

En medlemsstat, der har besluttet ikke at anvende stk. 1 og 2, jf. nærværende stykkes første afsnit, må ikke hindre de grænseoverskridende aktiviteter, der er foretaget af økonomiske aktører eller enkeltpersoner, der har henholdt sig til undtagelserne fastsat i stk. 1 og 2, som finder anvendelse i en anden medlemsstat.

Artikel 16

Forlængelse af frister i forordning (EF) nr. 725/2004

1. Uanset artikel 3, stk. 6, i forordning (EF) nr. 725/2004 anses fristen for foretagelse af den regelmæssige revision af sårbarhedsvurderinger af havnefaciliteter, som ifølge denne bestemmelse ellers ville være udløbet eller ellers udløber mellem den 1. september 2020 og den 30. juni 2021, for at være eller være blevet forlænget til den 30. september 2021.

2. Uanset del B, afsnit 13.7 og 18.6, i bilag III til forordning (EF) nr. 725/2004 anses den periode på 18 måneder, der skal gå mellem gennemførelsen af forskellige typer øvelser, og som ifølge disse bestemmelser ellers ville være udløbet eller ellers udløber mellem den 1. september 2020 og den 30. juni 2021, for at være eller være blevet forlænget med en periode på 10 måneder i hvert enkelt tilfælde, men under ingen omstændigheder til senere end den 30. september 2021.

3. Hvis en medlemsstat finder, at det efter al sandsynlighed stadig ikke vil være praktisk muligt at foretage sårbarheds-vurderinger af havnefaciliteter som omhandlet i artikel 3, stk. 6, i forordning (EF) nr. 725/2004 eller gennemføre de forskellige typer øvelser som omhandlet i del B, afsnit 13.7 og 18.6, i bilag III til forordning (EF) nr. 725/2004 efter den 30. juni 2021 grundet foranstaltninger, som den har truffet for at forebygge eller begrænse spredningen af covid-19, kan den indgive en begrundet anmodning om at forlænge de i nærværende artikels stk. 1 og 2 fastsatte perioder og frister, alt efter hvad der er relevant. Denne anmodning kan vedrøre perioden mellem den 1. september 2020 og den 30. juni 2021, fristen eller timåndersperioden fastsat i henholdsvis nærværende artikels stk. 1 og 2 eller enhver kombination heraf. Den fremsendes til Kommissionen senest den 31. maj 2021.

4. Hvis Kommissionen efter en anmodning indgivet i overensstemmelse med stk. 3 finder, at kravene i nævnte stykke er opfyldt, og at den ønskede forlængelse ikke medfører uforholdsmæssigt store risici med hensyn til transportsikkerhed og -sikring, vedtager den en afgørelse, som giver den pågældende medlemsstat tilladelse til i hvert enkelt begrundet tilfælde at forlænge de perioder og de frister, der er fastsat i henholdsvis stk. 1 og 2. Forlængelsen begrænses til den periode, hvor det efter al sandsynlighed stadig ikke vil være praktisk muligt at foretage sårbarhedsvurderinger af havnefaciliteter eller forskellige typer sikkerhedsøvelser, og må under alle omstændigheder højst være på seks måneder.

Kommissionen offentliggør denne afgørelse i *Den Europæiske Unions Tidende*.

5. Når en medlemsstat ikke har været og efter al sandsynlighed ikke vil blive ramt af vanskeligheder, der gjorde det praktisk umuligt at foretage sårbarhedsvurderinger af havnefaciliteter som omhandlet i artikel 3, stk. 6, i forordning (EF) nr. 725/2004 eller gennemføre de forskellige typer øvelser som omhandlet i del B, afsnit 13.7 og 18.6, i bilag III til forordning (EF) nr. 725/2004 i perioden mellem den 1. september 2020 og den 30. juni 2021 grundet de ekstraordinære omstændigheder, der skyldes covid-19-krisens vedholdenhed, eller har truffet passende nationale foranstaltninger for at afbøde sådanne vanskeligheder, kan den beslutte ikke at anvende nærværende artikels stk. 1 og 2. Medlemsstaten underretter Kommissionen om sin beslutning senest den 3. marts 2021. Kommissionen underretter de øvrige medlemsstater herom og offentliggør en meddelelse herom i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 17

Forlængelse af frister i direktiv 2005/65/EF

1. Uanset artikel 10 i direktiv 2005/65/EF anses fristerne for at gennemføre revision af havnenes sårbarhedsvurderinger og sikringsplaner, som i henhold til nævnte artikel ellers ville være udløbet eller ellers udløber mellem den 1. september 2020 og den 30. juni 2021, for at være eller være blevet forlænget med en periode på 10 måneder i hvert enkelt tilfælde, men under ingen omstændigheder til senere end den 30. september 2021.

2. Uanset direktiv 2005/65/EF, artikel 7, stk. 7, og bilag III anses fristen på 18 måneder for gennemførelse af uddannelsesøvelser, som i henhold til dette bilag ellers ville være udløbet eller ellers udløber mellem den 1. september 2020 og den 30. juni 2021, for at være eller være blevet forlænget med en periode på 10 måneder i hvert enkelt tilfælde, men under ingen omstændigheder til senere end den 30. september 2021.

3. Hvis en medlemsstat finder, at det efter al sandsynlighed stadig ikke vil være praktisk muligt at foretage revision af havnenes sårbarhedsvurderinger og sikringsplaner eller gennemføre uddannelsesøvelser efter den 30. juni 2021 grundet foranstaltninger, som den har truffet for at forebygge eller begrænse spredningen af covid-19, kan den indgive en begrundet anmodning om at forlænge de i stk. 1 og 2 fastsatte perioder, alt efter hvad der er relevant. Denne anmodning kan vedrøre perioden mellem den 1. september 2020 og den 30. juni 2021, fristen eller timåndersperioder fastsat i henholdsvis stk. 1 og 2 eller enhver kombination heraf. Den fremsendes til Kommissionen senest den 31. maj 2021.

4. Hvis Kommissionen efter en anmodning indgivet i overensstemmelse med stk. 3 finder, at kravene i nævnte stykke er opfyldt, og at den ønskede forlængelse ikke medfører uforholdsmæssigt store risici med hensyn til transportsikkerhed og -sikring, vedtager den en afgørelse, som giver den pågældende medlemsstat tilladelse til i hvert enkelt begrundet tilfælde at forlænge de perioder og de frister, der er fastsat i henholdsvis stk. 1 og 2. Forlængelsen begrænses til den periode, hvor det efter al sandsynlighed stadig ikke vil være praktisk muligt at foretage revision af havnenes sårbarhedsvurderinger og sikringsplaner eller gennemføre uddannelsesøvelser, og må under alle omstændigheder højst være på seks måneder.

Kommissionen offentliggør denne afgørelse i *Den Europæiske Unions Tidende*.

5. Når en medlemsstat ikke har været og efter al sandsynlighed ikke vil blive ramt af vanskeligheder, der gjorde det praktisk umuligt at foretage revision af havnenes sårbarhedsvurderinger eller sikringsplaner eller gennemføre uddannelsesøvelser i perioden mellem den 1. september 2020 og den 30. juni 2021, grundet de ekstraordinære omstændigheder, der skyldes covid-19-krisens vedholdenhed, eller har truffet passende nationale foranstaltninger for at afbøde vanskelighederne, kan den beslutte ikke at anvende stk. 1 og 2. Medlemsstaten underretter Kommissionen om sin beslutning senest den 3. marts 2021. Kommissionen underretter de øvrige medlemsstater herom og offentliggør en meddelelse herom i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 18

Afgørelser vedtaget i henhold til forordning (EU) 2020/698

Denne forordning berører ikke medlemsstaternes rettigheder i henhold til Kommissionens afgørelser vedtaget i henhold til artikel 2, stk. 6, artikel 3, stk. 3, artikel 4, stk. 5, artikel 11, stk. 4, artikel 16, stk. 6, og artikel 17, stk. 5, i forordning (EU) 2020/698, i det omfang disse afgørelser med hensyn til genstand og relevante frister regulerer de samme tilfælde som nærværende forordning og forlængelser ud over dem, der er fastsat i nærværende forordning.

Hvis disse afgørelser med hensyn til genstand og relevante frister regulerer de samme tilfælde som denne forordning og ikke indrømmer forlængelser ud over dem, der er fastsat heri, finder nærværende forordning anvendelse.

Artikel 19

Ikrafttræden og anvendelse

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 6. marts 2021.

Artikel 2, stk. 9, artikel 3, stk. 5, artikel 4, stk. 6, artikel 5, stk. 5, artikel 7, stk. 5, artikel 8, stk. 5, artikel 9, stk. 5, artikel 10, stk. 5, artikel 11, stk. 5, artikel 12, stk. 6, artikel 14, stk. 4, artikel 15, stk. 5, artikel 16, stk. 5, og artikel 17, stk. 5, anvendes dog fra den 23. februar 2021.

Denne artikels stk. 1, 2 og 3 påvirker ikke den tilbagevirkende kraft fastsat i artikel 2-18.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. februar 2021.

På Europa-Parlamentets vegne	*På Rådets vegne*
D.M. SASSOLI	A.P. ZACARIAS
Formand	*Formand*